

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu prawa przez pozwaną poprzez stwierdzenie, że tiret dotyczące „postępowania sądowego” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1040/2001 nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ dokumenty nie stanowią dokumentów „sporządzonych dla potrzeb postępowania sądowego”. Zgodnie z prawem pozwana powinna była stwierdzić, że wyłączenie ma zastosowanie.
2. Zarzut drugi – podniesiony dodatkowo lub tytułem subsydiarnym – dotyczy tego, że jedynym prawnie dopuszczalnym wynikiem prawidłowego wyważenia na podstawie tiret dotyczącego „interesów handlowych” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, byłaby decyzja o nieujawnianiu dokumentów, zważywszy na (i) istotną wagę prywatnego interesu skarżących w uniknięciu ujawnienia oraz (ii) jedynie niejasny i ogólny charakter interesu publicznego w ujawnieniu.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2018 r. – de Volksbank / SRB

(Sprawa T-406/18)

(2018/C 311/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: de Volksbank NV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar i T. Waterbolck)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 12 kwietnia 2018 r. o obliczeniu składek ex ante na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2018 r. (SRB/ES/SRF/2018/3);
- ewentualnie stwierdzenie nieważności ww. zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że rozporządzenie delegowane Komisji 2015/63 (zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym”) ⁽¹⁾ nie obowiązuje w części lub w całości, zgodnie z art. 277 TFUE;
- w każdym razie obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59/EU ⁽²⁾, art. 70 ust. 2 rozporządzenia 806/2014 ⁽³⁾ i art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, poprzez zastosowanie niedających się porównać danych w celu ustalenia zobowiązań netto skarżącej.
 - Z brzmienia i celów art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59/EU i art. 70 ust. 2 rozporządzenia 806/2014 wynika, że SRB powinna korzystać z danych pochodzących z tego samego momentu lub okresu do obliczania zobowiązań netto zgodnie z tymi przepisami.
 - Z brzmienia i celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego w świetle dyrektywy 2014/59/EU i rozporządzenia 806/2014 wynika, że SRB musi korzystać z dających się porównać danych, aby zapewnić sprawiedliwe obliczenie oparte na profilu ryzyka banku.

2. Zarzut drugi, dotyczący, alternatywnie do zarzutu pierwszego, naruszenia art. 103 ust. 2 I art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/EU i art. 290 TFUE, ponieważ rozporządzenie delegowane stosowane w taki sposób, jak czyni to SRB w zaskarżonej decyzji, wykracza poza udzielony przez Komisję Europejską mandat, z czego wynika brak obowiązywania rozporządzenia delegowanego, zgodnie z art. 277 TFUE.
- Wbrew postanowieniom art. 290 TFUE rozporządzenie delegowane dodaje dodatkowe elementy do istotnych elementów dyrektywy 2014/59/EU.
 - Jeżeli art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia delegowanego można rozumieć tylko w ten sposób, że SRB musi korzystać z niedających się porównać danych, wówczas rozporządzenie delegowane w ogóle nie jest zgodne z brzmieniem i celami dyrektywy 2014/59/EU.
 - W zakresie w jakim rozporządzenie delegowane określa zasady obliczania podstawowej składki rocznej, rozporządzenie delegowane wykracza poza upoważnienie udzielone w art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/EU.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności ze względu na brak uwzględnienia w należyтым stopniu gwarantowanych depozytów skarżącej.
- Metodologia obliczeniowa SRB jest niewłaściwa do osiągnięcia celów dyrektywy 2014/59/EU, rozporządzenia 806/2014 i rozporządzenia delegowanego.
 - Metodologia obliczeniowa SRB wykracza również poza to, co niezbędne do osiągnięcia zamierzonych w przepisach prawa celów.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa ze względu na brak uwzględnienia w należyтым stopniu gwarantowanych depozytów skarżącej.
- Skarżąca nie mogła przewidzieć interpretacji SRB rozporządzenia delegowanego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i braku uwzględnienia w należyтым stopniu gwarantowanych depozytów skarżącej.
- Skarżąca musi zapłacić znacznie wyższą składkę na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niż inne banki o tych samych lub podobnych rozmiarach i profilu ryzyka.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 11, s. 44).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014 L 173, s. 190).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2018 r. – Aeris Invest/EBC

(Sprawa T-442/18)

(2018/C 311/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aeris Invest Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Chimenos Minguella i G. Ferrer González, adwokaci)